

EINTE ELZINGA

Jan Schurgers

Als jonge jongen behoorde de Geul in Broekhem in de zomervakantie tot ons speelgebied. Vooral op een warme dag. Je kon er pootje baden, in het water spetteren en keien over het water laten schieten. Dat was eind jaren vijftig in de vorige eeuw. Meer dan zestig jaar geleden.

Ik moest dan op de hoek van het Koningswinkelvoetbad langs de woning van Elzinga. Naast de plek waar later de ingang van het voetbalveld van de Valkenburgse Boys zou komen. Het was eigenlijk een hut van hout, met veel struiken en bomen erachter en soms snuffelde er een varken of een schaap rond.

De plek waar in de jaren vijftig en zestig van de vorige eeuw het huisje van Eite Elzinga stond. (foto Vincent Schurgers)

Elzinga was een teruggetrokken man. Je zag hem bijna nooit en hij had een baard en verwilderd haar. Ik was een beetje bang voor hem en als ik langs zijn blokhut kwam, stapte ik snel door en keek niet op of om. Ik wilde hem niet zien. Er werd over hem gesproken in Broekhem, maar niemand wist precies wie hij was en wat hij deed. Pas veel later vond ik informatie over zijn leven.

Einte Elzinga werd op 22 augustus 1888 geboren in Wierum in Friesland als zoon van Dirk Jans Elzinga en Martje Eintes

Braak. Aanvankelijk was hij werkzaam in de haringvangst, maar omdat er meer te verdienen viel, ging hij in Duitsland werken. Toen de Eerste Wereldoorlog uitbrak kwam hij in Heerlen terecht en ging in de mijn werken. Op 16 april 1924 kwam hij naar Broekhem en woonde enige tijd in het pand Schoonbrood in de Koningswinkelstraat. Begin jaren dertig bouwde hij een huis rechts van het pand Coenen. Mentaal ging het daarna niet goed met hem en zakte hij steeds verder weg in een depressie. Hij werd ontslagen en kwam in een psychiatrische inrichting terecht. Het gevolg was dat hij zijn huis moest verkopen. Zijn zoon Jan werd in Amsterdam opgevoed.

Frans Knops had in die jaren een uitspanning in de hoek van het wandelpad, waar hij drank verkocht aan wandelaars. Die handel liep niet zo best en dus sloot hij dat verkooppunt, totdat Einte Elzinga er zijn intrek nam. Hij bouwde het daarna uit tot twee ruimtes en woonde er vervolgens 30 jaar. Dat was in de tijd dat ik er regelmatig langs kwam. Hij sloot zich aan bij de Jehova getuigen en toen hij ouder werd en niet meer alleen kon blijven, verhuisde hij op 6 mei 1966 naar een bejaardentehuis in Hoensbroek. Zijn huisje stond er nog enige tijd onbewoond en werd later omgebouwd tot stal voor schapen en pony's.

Einte Elzinga overleed in 1976 en is 88 jaar oud geworden.